

ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО ВЪТРЕШНА СИГУРНОСТ И ОБЩЕСТВЕН РЕД

ДОКЛАД

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вв. №	953-06-19
Дата	10 / 04 2019 г.

16.45
④

ОТНОСНО: **Общ законопроект на приетите на 06.06.2019 г. на първо гласуване законопроект за изменение на Закона за българските лични документи, № 954-01-10, внесен от н.п. Андон Дончев и група народни представители на 27.02.2019 г., законопроект за изменение и допълнение на Закона за българските лични документи, № 902-01-17, внесен от Министерския съвет на 05.04.2019 г. и законопроект за изменение и допълнение на Закона за българските лични документи, № 902-01-25, внесен от Министерския съвет на 30.05.2019 г., изготвен на основание чл. 81, ал. 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание**

ОБЩ ПРОЕКТ!

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за българските лични документи

(обн., ДВ, бр. 93 от 1998 г.; изм., бр. 53, 67, 70 и 113 от 1999 г., бр. 108 от 2000 г., бр. 42 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 29 и 63 от 2003 г., бр. 96, 103 и 111 от 2004 г., бр. 43, 71, 86, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 82 и 105 от 2006 г., бр. 29, 46 и 52 от 2007 г., бр. 66, 88 и 110 от 2008 г., бр. 35, 47, 82 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 100 от 2010 г., бр. 9 и 23 от 2011 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 32 от 2011 г.; изм., бр. 55 от 2011 г., бр. 21, 42 и 75 от 2012 г., бр. 23 и 70 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 79 и 80 от 2015 г., бр. 33, 81, 97 и 101 от 2016 г., бр. 85 и 97 от 2017 г., бр. 14 и 24 от 2018 г. и бр. 1, 12, 17, 24 и 34 от 2019 г.)

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на закона.

Предложение на н.п. Пламен Нунев и гр.н.п.:

Създава се нов § 1:

§ 1. В чл. 16 ал. 6 се изменя така:

„(б) В личната карта освен данните по ал. 1 се съдържат и биометрични данни на лицето, както и други данни, съгласно препоръките на Международната организация по гражданско въздухоплаване (ICAO) DOC 9303“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде нов § 1:

§ 1. В чл. 16 ал. 6 се изменя така:

„(6) В личната карта освен данните по ал. 1 се съдържат и биометрични данни на лицето, както и други данни съгласно препоръките на Международната организация по гражданско въздухоплаване (ICAO) DOC 9303.“

§ 1. В чл. 17 се създават ал. 7 и 8:

„(7) Български личен документ може да бъде получен лично чрез използване на лицензиран доставчик на пощенска или куриерска услуга, когато са изпълнени едновременно следните условия:

1. заявлението за издаване на български личен документ е подадено лично в дипломатическо или консулско представителство на Република България в чужбина, което предлага тази услуга;

2. при подаването на заявлението е посочен адрес за получаване на новия документ на територията на държава, в която Република България има дипломатическо или консулско представителство или няма дипломатическо или консулско представителство, но има дипломатически отношения и е назначила акредитиран посланик;

3. разходите за изпращане на готовия документ от съответното дипломатическо или консулско представителство на Република България в чужбина до заявения адрес, както и за връщането в консулската служба на подписан документ за получаването му са били платени при подаването на заявлението.

(8) Лицата, на които се издават българските лични документи, не могат да претендират обезщетение за вреди от държавните органи, компетентни за издаването и връчването, настъпили в резултат на изгубване или повреждане на българския личен документ, ако изгубването или повреждането на българския личен документ е настъпило след предаването му на пощенска служба или на куриерска фирма за получаване по реда на ал. 7.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 1, който става § 2:

§ 2. В чл. 17 се създават ал. 7 и 8:

„(7) Български личен документ може да бъде получен лично чрез използване на лицензиран доставчик на пощенска или куриерска услуга, когато са изпълнени едновременно следните условия:

1. заявлението за издаване на български личен документ е подадено лично в дипломатическо или консулско представителство на Република България в чужбина, което предлага тази услуга;

2. при подаването на заявлението е посочен адрес за получаване на новия документ на територията на държава, в която Република България има дипломатическо или консулско представителство или няма дипломатическо или консулско представителство, но има дипломатически отношения и е назначила акредитиран посланик;

3. разходите за изпращане на новия документ от съответното дипломатическо или консулско представителство на Република България в чужбина до заявения адрес, както и за връщането в дипломатическото или консулското представителство на подписан документ за получаването му са били платени при подаването на заявлението.

(8) Лицата, на които се издават българските лични документи, не може да претендират обезщетение за вреди от държавните органи, компетентни за издаването и връчването, настъпили в резултат на изгубване или повреждане на българския личен документ, ако изгубването или повреждането му е настъпило след предаването му на лицензиран доставчик на пощенска или куриерска услуга за получаване по реда на ал. 7.”

Предложение на н.п. Пламен Нунев и гр.н.п.:

Създава се § 1а:

§ 1а. В чл. 18 се правят следните изменения:

1. В ал. 7 т. 2 и 3 се отменят.

2. В ал. 8:

а) в текста преди т. 1 думите „паспорт и“ се заличават;

б) точка 2 се отменя.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде нов § 3:

§ 3. В чл. 18 се правят следните изменения:

1. В ал. 7 т. 2 и 3 се отменят.

2. В ал. 8:

а) в текста преди т. 1 думите „паспорт и“ се заличават;

б) точка 2 се отменя.

§ 2. В чл. 18а се правят следните изменения:

1. В ал. 1 т. 2 се изменя така:

„2. лицето притежава валидно квалифицирано удостоверение за електронен подпис или валидно удостоверение за електронна идентичност, освен когато заявлението е подадено чрез автоматизираната информационна система за електронни услуги на Министерството на външните работи;”.

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) При подаване на заявлението по електронен път лицето го подписва с квалифициран електронен подпис. Допуска се подаване на заявление и без подписване с квалифициран електронен подпис, ако при подаването лицето се идентифицира по реда на Закона за електронната идентификация или подава заявлението чрез автоматизираната информационна система за електронни услуги на Министерството на външните работи, в която прикачва копие на валидния български личен документ, чиято подмяна желае.”

3. Алинея 5 се изменя така:

„(5) Когато заявлението за издаване на български личен документ е подадено по електронен път, документът се получава лично, като връчването става само след като самоличността на получателя бъде установена еднозначно и документът, чиято подмяна се иска, бъде върнат.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 2, който става § 4.

Предложение на н.п. Пламен Нунев и гр.н.п.:

Създават се § 2а, 2б и 2в:

§ 2а. Член 18в се отменя.

§ 2б. В чл. 20а се правят следните изменения:

1. В ал. 4:

а) точка 1 се изменя така:

„1. данните по чл. 20, ал. 2, биометричните данни на лицето и други данни, съгласно препоръките на Международната организация по гражданско въздухоплаване (ИКАО) DOC 9303, в отделен защитен сегмент на електронния носител;“

б) точки 3 и 4 се отменят.

2. Алинея 5 се изменя така:

„(5) Електронният носител на информация в документите за пребиваване по чл. 59, ал. 2, 3 и 4 съдържа и удостоверение за електронна идентичност и съответните криптографски ключове в случаите по чл. 18, ал. 8.“

3. В ал. 6 думите „ал. 1 – 3 и ал. 4, т. 4“ се заменят с „ал. 1 – 4“.

§ 2в. В чл. 23, ал. 4 думите „и квалифицирано удостоверение за електронен подпис“ се заличават.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създадат нови § 5, 6 и 7:

§ 5. Член 18в се отменя.

§ 6. В чл. 20а се правят следните изменения:

1. В ал. 4:

а) точка 1 се изменя така:

„1. в отделен защитен сегмент на електронния носител - данните по чл. 20, ал. 2, биометричните данни на лицето и други данни съгласно препоръките на Международната организация по гражданско въздухоплаване (ИКАО) DOC 9303;“

б) точки 3 и 4 се отменят.

2. Алинея 5 се изменя така:

„(5) Електронният носител на информация в документите за пребиваване по чл. 59, ал. 2, 3 и 4 съдържа и удостоверение за електронна идентичност и съответните криптографски ключове в случаите по чл. 18, ал. 8.“

3. В ал. 6 думите „ал. 1 – 3 и ал. 4, т. 4“ се заменят с „ал. 1 – 4“.

§ 7. В чл. 23, ал. 4 думите „и квалифицирано удостоверение за електронен подпис“ се заличават.

§ 3. В чл. 26 се създава ал. 3:

„(3) Данните по ал. 2 се посочват от заявителя в случай на първо издаване на документ за самоличност.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 3, който става § 8.

Предложение на н.п. Пламен Нунев и гр.н.п.:

Създава се § 3а:

§ 3а. В чл. 30, ал. 3 думите „и на квалифицираното удостоверение за електронен подпис“ се заличават.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде нов § 9:

§ 9. В чл. 30, ал. 3 думите „и на квалифицираното удостоверение за електронен подпис“ се заличават.

§ 4. В чл. 31 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 4 се изменя така:

„(4) Личните карти се издават при обикновена услуга до 30 дни, при бърза услуга - до 3 работни дни, а при експресна услуга - до 8 работни часа, от приемането на заявлението.“

2. В ал. 5 числото „90“ се заменя с „45“, а накрая се поставя запетая и се добавя „а при бърза услуга - до 30 дни“.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 4, който става § 10:

§ 10. В чл. 31 се правят следните изменения:

1. Алинея 4 се изменя така:

„(4) Личните карти се издават при обикновена услуга в срок до 30 дни, при бърза услуга - до 3 работни дни, а при експресна услуга - до 8 работни часа, от приемане на заявлението.“

2. В ал. 5 думите „е до 90 дни“ се заменят с „при обикновена услуга е до 45 дни, а при бърза услуга - до 30 дни“.

§ 5. В чл. 31а се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 4:

„(4) Към заявлението се прилагат:

1. документ за платена държавна такса;

2. удостоверение за раждане, в случай че заявителят не притежава валиден документ за самоличност, с който да се идентифицира – при издаване на първа лична карта;

3. снимки по образец.“

2. Досегашните ал. 4, 5 и 6 стават съответно ал. 5, 6 и 7.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 5, който става § 11.

Предложение на н.п. Пламен Нунев и гр.н.п.:

Създават се § 5а и 5б:

§ 5а. В чл. 32 ал. 4 се отменя.

§ 5б. В чл. 34 ал. 4 се отменя.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създадат нови § 12 и 13:

§ 12. В чл. 32 ал. 4 се отменя.

§ 13. В чл. 34 ал. 4 се отменя.

Вариант I:

§ 6. В чл. 36 ал. 1 се изменя така:

„(1) Паспортите на българските граждани се издават със срок на валидност 5 или 10 години съгласно заявения от лицето срок. На лицата до 18-годишна възраст се издават паспорти със срок на валидност 5 години.“

Вариант II:

§ 6. В чл. 36 ал. 1 думите „5 години“ се заменят с „10 години“.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за Вариант I и Вариант II и предлага следната редакция на § 6, който става § 14:

§ 14. В чл. 36 ал. 1 се изменя така:

„(1) Паспортите на българските граждани се издават със срок на валидност 5 или 10 години съгласно заявения от лицето срок. На лицата до 18-годишна възраст се издават паспорти със срок на валидност 5 години.“

§ 7. В чл. 41 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 4:

„(4) Данните по ал. 3 се посочват от заявителя в случай на първо издаване на документ за самоличност.“

2. Досегашната ал. 4 става ал. 5.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 7, който става § 15.

Предложение на н.п. Пламен Нунев и гр.н.п.:

Създава се § 7а:

§ 7а. В чл. 43 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Със заявлението за издаване на паспорт лицето може да направи едновременно и искане за издаване на лична карта.“

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията предлага да се създаде § 16:

§ 16. В чл. 43 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Със заявлението за издаване на паспорт със срок на валидност 10 години лицето може едновременно да заяви и издаване на лична карта.“

§ 8. В чл. 46 т. 2 се изменя така:

„2. удостоверителен документ за раждане на лица под 18 години, в случай че заявителят не притежава валиден документ за самоличност, с който да се идентифицира.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 8, който става § 17.

§ 9. В чл. 48 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Паспортите се издават при обикновена услуга до 30 дни, при бърза услуга - до 3 работни дни, а при експресна услуга - до 8 работни часа, от приемането на заявлението.“

2. В ал. 2 числото „90“ се заменя с „45“, а накрая се поставя запетая и се добавя „а при бърза услуга - до 30 дни“.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 9, който става § 18:

§ 18. В чл. 48 се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Паспортите се издават при обикновена услуга в срок до 30 дни, при бърза услуга - до 3 работни дни, а при експресна услуга - до 8 работни часа, от приемане на заявлението.“

2. В ал. 2 думите „е до 90 дни“ се заменят с „при обикновена услуга е до 45 дни, а при бърза услуга - до 30 дни“.

Предложение на н.п. Пламен Нунев и гр.н.п.:

Създава се § 9а:

§ 9а. В чл. 49 ал. 4 и 5 се отменят.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде § 19:

§ 19. В чл. 49 ал. 4 и 5 се отменят.

§ 10. В чл. 55, ал. 1 се създава изречение второ: „Посочените документи се издават при обикновена услуга до 30 дни, а при бърза услуга - до 10 работни дни.“

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 10, който става § 20:

§ 20. В чл. 55, ал. 1 накрая се добавя „при обикновена услуга в срок до 30 дни, а при бърза услуга - до 10 работни дни.“

Предложение на н.п. Пламен Нунев и гр.н.п.:

Създава се § 10а:

§ 10а. В чл. 59 ал. 10 се отменя.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде § 21:

§ 21. В чл. 59 ал. 10 се отменя.

§ 11. В чл. 70, ал. 4 след думите „се предоставят“ се добавя „в срок до 14 дни от регистриране на искането или подадено писмено заявление“.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 11, който става § 22:

§ 22. В чл. 70, ал. 4 след думите „се предоставят“ се добавя „в срок до 14 дни от регистриране на искането или подаване на писменото заявление“.

Предложение на н.п. Пламен Нунев и гр.н.п.:

Създава се § 11а:

§ 11а. В Закона за изменение и допълнение на Закона за българските лични документи (ДВ, бр. 101 от 2016 г., изм., бр. 97 от 2017 г. и бр. 1 от 2019 г.) в § 21 от преходните и заключителните разпоредби думите „1 януари 2020 г.“ се заменят с „1 октомври 2020 г.“

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията предлага да се създаде § 23:

§ 23. В Закона за изменение и допълнение на Закона за българските лични документи (обн., ДВ, бр. 101 от 2016 г., изм., бр. 97 от 2017 г. и бр. 1 от 2019 г.) в § 21 от преходните и заключителните разпоредби думите „1 януари 2020 г.“ се заменят с „1 октомври 2020 г.“, а думите „16, 19“ се заменят с „16, § 18, т. 2, буква „б“, § 19“.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага наименованието на подразделението да се измени така: „Заключителни разпоредби“

§ 12. Издадените до влизането в сила на този закон паспорти на български граждани по чл. 36, ал. 1 са валидни за срока, посочен в тях.

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага § 12 да бъде отхвърлен.

§ 13. В Закона за Министерството на вътрешните работи (обн., ДВ, бр. 53 от 2014 г.; изм., бр. 98 и 107 от 2014 г., бр. 14, 24, 56 и 61 от 2015 г., бр. 81, 97, 98 и 103 от 2016 г., бр. 13 от 2017 г.; Решение № 4 на Конституционния съд от 2017 г. – бр. 26 от 2017 г.; изм., бр. 58, 97 и 103 от 2017 г., бр. 7 и 10 от 2018 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 2018 г. – бр. 48 от 2018 г.; изм., бр. 55 и 77 от 2018 г. и бр. 7, 17 и 34 от 2019 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 125 ал. 5 се изменя така:

„(5) Положителните становища по ал. 1, т. 9, сертификатите и другите документи по ал. 1, т. 10 влизат в сила от деня на издаването им.“

2. Създава се нов чл. 125а:

„Чл. 125а. (1) В изпълнение на правомощията по чл. 125, ал. 1, т. 9 и 10 органите по пожарна безопасност и защита на населението, осъществяващи държавен противопожарен контрол, по искане на заинтересовани лица издават:

1. становища за съответствие на инвестиционните проекти с правилата и нормите за пожарна безопасност;

2. становища за съответствие на строежите с правилата и нормите за пожарна безопасност във връзка с въвеждането им в експлоатация;

3. становища за съответствие с правилата и нормите за пожарна безопасност на обекти, инсталации и съоръжения и други документи, когато това е предвидено в нормативен акт;

4. сертификати за съответствие на обектите с правилата и нормите за пожарна безопасност.

(2) Становища и сертификати по ал. 1 се издават след подаване на искане от заинтересовано или упълномощено от него лице с приложени документи, определени в наредбата по чл. 17, ал. 2, т. 2. Искането съдържа информацията по чл. 29, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс.

(3) Когато при проверката на искането по ал. 2 се установят нередовности, заявителят се уведомява да ги отстрани в тридневен срок от съобщението за това с указание, че неотстраняването им ще предизвика прекратяване на производството. В съобщението се посочват изискванията на нормативния акт, за които органът е констатирал нередовност. Срокът за произнасяне по искането започва да тече от датата на отстраняване на нередовностите.

(4) При неотстраняване на нередовностите по ал. 3 производството се прекратява с решение, което се съобщава по реда на ал. 13 и не подлежи на обжалване.

(5) За спиране на производството по издаване на становища и сертификати по ал. 1 се прилага чл. 54 от Административнопроцесуалния кодекс. Решението за спиране се съобщава по реда на ал. 13 и не подлежи на обжалване.

(6) Когато при проверката по същество за съответствието с правилата и нормите за пожарна безопасност се установи липса на доказателства за факти или обстоятелства от значение за производството, от заявителя се изисква представяне на необходимите доказателства и доказателствени средства и се определя срок за тяхното представяне, който не може да бъде по-кратък от 3 дни и по-дълъг от 14 дни.

(7) За издаване на сертификат по ал. 1, т. 4 органите по пожарна безопасност и защита на населението, осъществяващи държавен противопожарен контрол, извършват сертификационна проверка и съставят протокол.

(8) В становището по ал. 1, т. 3 и в протокола по ал. 7 се установява съответствието на обекта с:

1. строително-техническите правила и норми за пожарна безопасност, приложими за обекта, в зависимост от датата на въвеждането му в експлоатация; допуска се по искане на заявителя да се установява съответствието на обекта с действащите към момента на подаване на искането за издаване на сертификат строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар;

2. правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите, действащи към момента на извършване на проверката.

(9) Срокът на валидност на сертификат по ал. 1, т. 4 е пет години. При констатиране на изменения в условията, при които е издаден сертификатът, водещи до несъответствия с изискванията на правилата и нормите за пожарна безопасност, срокът на действие на сертификата се прекратява с решение на органа, който го е издал, за което се уведомяват притежателят на сертификата и заинтересованите лица. Решението се съобщава по реда на ал. 13 и може да бъде оспорено по реда на ал. 15.

(10) При установяване на съответствие с правилата и нормите за пожарна безопасност становищата/сертификатите се издават от оправомощени от министъра на вътрешните работи длъжностни лица.

(11) При установяване на несъответствие с правилата и нормите за пожарна безопасност органите по ал. 10 издават решение за отказ за издаване на становище/сертификат, в което се описват несъответствията на проекта/строежа/обекта с правилата и нормите за пожарна безопасност.

(12) Становищата и сертификатите по ал. 1 и решенията за отказ по ал. 11 се издават в срок до 14 дни от датата на започване на производството, съответно от отстраняване на нередовностите, а в случаите по ал. 6 – в срок до

14 дни от датата на представяне на необходимите доказателства и доказателствени средства или датата на изтичане на определения срок за тяхното представяне.

(13) Становищата и сертификатите по ал. 1 и решенията за отказ по ал. 11 се съобщават на заинтересованите лица в тридневен срок от издаването им, за което се прилага чл. 61 от Административнопроцесуалния кодекс.

(14) За неуредени въпроси по издаването на становища и сертификати по ал. 1 и решения за отказ по ал. 11 се прилагат съответно разпоредбите на глава пета, раздел I от Административнопроцесуалния кодекс.

(15) Решенията за отказ по ал. 11 може да бъдат оспорени по административен ред пред непосредствено по-горестоящия административен орган, за което се прилагат разпоредбите на Глава шеста от Административнопроцесуалния кодекс, с изключение на чл. 88, ал. 3, чл. 90, ал. 1 и 2, чл. 91, ал. 2, чл. 93, ал. 2-5, чл. 97, ал. 5 и чл. 98, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс. Оспорването не спира изпълнението, освен ако непосредствено по-горестоящият административен орган разпореди друго.

(16) В случай на оспорване по административен ред и преразглеждане на решение за отказ по ал. 11 решението за изменение може да бъде оспорено по реда на ал. 15. В тези случаи не се допуска повторно преразглеждане.

(17) При оспорване по административен ред решението на непосредствено по-горестоящия административен орган не подлежи на оспорване.

(18) За допълване, поправка на очевидна фактическа грешка и тълкуване на становище и сертификат по ал. 1 и на решение за отказ по ал. 11 се прилага чл. 62 от Административнопроцесуалния кодекс. Отказ за издаване на решение за допълване/решение за поправка/акт за тълкуване може да бъде оспорен по реда на ал. 15.

(19) Становище и сертификат по ал. 1 и влязло в сила решение за отказ по ал. 11 могат да бъдат отменени или изменени от непосредствено по-горестоящия административен орган, като производството може да бъде възобновено на основанията, посочени в чл. 99 от Административнопроцесуалния кодекс. За реда за възобновяване на производството се прилагат разпоредбите на глава седма от Административнопроцесуалния кодекс с изключение на чл. 103, ал. 3, чл. 104 и чл. 106 от Административнопроцесуалния кодекс. Решението на непосредствено по-горестоящия административен орган се съобщава по реда на ал. 13 и може да бъде оспорено по реда на ал. 15.“

Предложение на н.п. Пламен Нунев и гр.н.п.:

В § 13 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова т. 1:

„1. В чл. 102 се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 7 след думите „временни възпрепятстващи съоръжения“ се добавя „и системи за наблюдение на държавната граница“, а след думите „Временните възпрепятстващи съоръжения“ се добавя „и системите за наблюдение на държавната граница“.

б) в ал. 8 след думата „Съоръженията“ се добавя „и системите“, а думата „им“ се заменя с „временните възпрепятстващи съоръжения“.

2. Досегашните т. 1 и 2 стават т. 2 и 3.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 13, който става § 24:

§ 24. В Закона за Министерството на вътрешните работи (обн., ДВ, бр. 53 от 2014 г.; изм., бр. 98 и 107 от 2014 г., бр. 14, 24, 56 и 61 от 2015 г., бр. 81, 97, 98 и 103 от 2016 г., бр. 13 от 2017 г.; Решение № 4 на Конституционния съд от 2017 г. – бр. 26 от 2017 г.; изм., бр. 58, 97 и 103 от 2017 г., бр. 7 и 10 от 2018 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 2018 г.– бр. 48 от 2018 г.; изм., бр. 55 и 77 от 2018 г. и бр. 7, 17 и 34 от 2019 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 102:

а) в ал. 7 след думите „временни възпрепятстващи съоръжения“ се добавя „и системи за наблюдение на държавната граница“, а след думите „Временните възпрепятстващи съоръжения“ се добавя „и системите за наблюдение на държавната граница“;

б) в ал. 8 след думата „Съоръженията“ се добавя „и системите“, а думата „им“ се заменя с „на временните възпрепятстващи съоръжения“.

2. В чл. 125 ал. 5 се изменя така:

„(5) Положителните становища по ал. 1, т. 9, сертификатите и другите документи по ал. 1, т. 10 влизат в сила от деня на издаването им.“

3. Създава се чл. 125а:

„Чл. 125а. (1) В изпълнение на правомощията по чл. 125, ал. 1, т. 9 и 10 органите по пожарна безопасност и защита на населението, осъществяващи държавен противопожарен контрол, по искане на заинтересовани лица издават:

1. становища за съответствие на инвестиционните проекти с правилата и нормите за пожарна безопасност;

2. становища за съответствие на строежите с правилата и нормите за пожарна безопасност във връзка с въвеждането им в експлоатация;

3. становища за съответствие с правилата и нормите за пожарна безопасност на обекти, инсталации и съоръжения и други документи, когато това е предвидено в нормативен акт;

4. сертификати за съответствие на обектите с правилата и нормите за пожарна безопасност.

(2) Документите по ал. 1 се издават след подаване на искане от заинтересовано или упълномощено от него лице с приложени документи, определени в наредбата по чл. 17, ал. 4 във връзка с ал. 2, т. 2. Искането съдържа информацията по чл. 29, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс.

(3) Когато при проверката на искането по ал. 2 се установят нередовности, заявителят се уведомява да ги отстрани в тридневен срок от съобщението за това с указание, че неотстраняването им ще доведе до прекратяване на производството. В съобщението се посочват изискванията на нормативния акт, за които органът е констатирал нередовност. Срокът за произнасяне по искането започва да тече от датата на отстраняване на нередовностите.

(4) При неотстраняване на нередовностите по ал. 3 производството се прекратява с решение на длъжностното лице, оправомощено от министъра на вътрешните работи за издаване на съответния документ по ал. 1, което се съобщава по реда на ал. 13 и не подлежи на обжалване.

(5) За спиране на производството по издаване на документи по ал. 1 се прилага чл. 54 от Административнопроцесуалния кодекс. Решението за спиране се съобщава по реда на ал. 13 и не подлежи на обжалване.

(6) Когато при проверката по същество за съответствието с правилата и нормите за пожарна безопасност се установи липса на доказателства за факти или обстоятелства от значение за производството, от заявителя се изисква представяне на необходимите доказателства и доказателствени средства и се определя срок за тяхното представяне, който не може да бъде по-кратък от 3 дни и по-дълъг от 14 дни.

(7) За издаване на сертификат по ал. 1, т. 4 органите по пожарна безопасност и защита на населението, осъществяващи държавен противопожарен контрол, извършват проверка и съставят протокол.

(8) В становището по ал. 1, т. 3 и в протокола по ал. 7 се установява съответствието на обекта със:

1. строително-техническите правила и норми за пожарна безопасност, приложими за обекта, инсталацията или съоръжението, в зависимост от датата на въвеждането му в експлоатация; допуска се по искане на заявителя да се установява съответствието на обекта, инсталацията или съоръжението с действащите към момента на подаване на искането за издаване на сертификат строително-технически правила и норми за осигуряване на пожарна безопасност;

2. правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите, инсталациите или съоръженията, действащи към момента на извършване на проверката.

(9) Срокът на валидност на сертификат по ал. 1, т. 4 е пет години. При констатиране на изменения в условията, при които е издаден сертификатът, водещи до несъответствия с изискванията на правилата и

нормите за пожарна безопасност, срокът на действие на сертификата се прекратява с решение на органа, който го е издал, за което се уведомяват притежателят на сертификата и заинтересованите лица. Решението се съобщава по реда на ал. 13 и може да бъде оспорено по реда на ал. 15.

(10) При установяване на съответствие с правилата и нормите за пожарна безопасност документите по ал. 1 се издават от оправомощени от министъра на вътрешните работи длъжностни лица.

(11) При установяване на несъответствие с правилата и нормите за пожарна безопасност оправомощените длъжностни лица издават решение за отказ за издаване на документ по ал. 1, в което се описват несъответствията с правилата и нормите за пожарна безопасност.

(12) Документите по ал. 1 и решенията за отказ по ал. 11 се издават в срок до 14 дни от датата на започване на производството, съответно от отстраняване на нередовностите, а в случаите по ал. 6 – в срок до 14 дни от датата на представяне на необходимите доказателства и доказателствени средства или датата на изтичане на определения срок за тяхното представяне.

(13) Документите по ал. 1 и решенията за отказ по ал. 11 се съобщават на заинтересованите лица в тридневен срок от издаването им, за което се прилага чл. 61 от Административнопроцесуалния кодекс.

(14) За неуредени въпроси по издаването на документите по ал. 1 и решения за отказ по ал. 11 се прилагат съответно разпоредбите на глава пета, раздел I от Административнопроцесуалния кодекс.

(15) Решенията за отказ по ал. 11 може да бъдат оспорени по административен ред пред непосредствено по-горестоящия административен орган, за което се прилагат разпоредбите на глава шеста от Административнопроцесуалния кодекс, с изключение на чл. 88, ал. 3, чл. 90, ал. 1 и 2, чл. 91, ал. 2, чл. 93, ал. 2-5, чл. 97, ал. 5 и чл. 98, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс. Оспорването не спира изпълнението, освен ако непосредствено по-горестоящият административен орган разпореди друго.

(16) В случай на оспорване по административен ред и преразглеждане на решение за отказ по ал. 11 решението за изменение може да бъде оспорено по реда на ал. 15. В тези случаи не се допуска повторно преразглеждане.

(17) При оспорване по административен ред решението на непосредствено по-горестоящия административен орган не подлежи на оспорване.

(18) За допълване, поправка на очевидна фактическа грешка и тълкуване на документ по ал. 1 и на решение за отказ по ал. 11 се прилага чл. 62 от Административнопроцесуалния кодекс. Отказ за издаване на решение за допълване/решение за поправка/акт за тълкуване може да бъде оспорен по реда на ал. 15.

(19) Документ по ал. 1 и влязло в сила решение за отказ по ал. 11 могат да бъдат отменени или изменени от непосредствено по-горестоящия административен орган, като производството може да бъде възобновено на основанията, посочени в чл. 99 от Административнопроцесуалния кодекс. За реда за възобновяване на производството се прилагат разпоредбите на глава седма от Административнопроцесуалния кодекс, с изключение на чл. 103, ал. 3, чл. 104 и 106 от Административнопроцесуалния кодекс. Решението на непосредствено по-горестоящия административен орган се съобщава по реда на ал. 13 и може да бъде оспорено по реда на ал. 15.“

Предложение на н.п. Пламен Нунев и гр.н.п.:

Създават се § 13а, 13б и 13в:

§ 13а. В Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги (обн., ДВ, бр. 34 от 2001 г.; изм., бр. 112 от 2001 г., бр. 30, 34 и 80 от 2006 г., бр. 38 и 53 от 2007 г., бр. 100 от 2010 г., бр. 101 от 2016 г., бр. 85 и 97 от 2017 г., бр. 14 от 2018 г. и бр. 1 от 2019 г.) в чл. 27, ал. 1, т. 6 се отменя.

§ 13б. В Закона за електронната идентификация (обн., ДВ, бр. 38 от 2016 г.; изм., бр. 50 и 101 от 2016 г., бр. 97 от 2017 г., бр. 14 от 2018 г. и бр. 1 от 2019 г.) в чл. 22, ал. 2, т. 5 думите „чл. 49, ал. 4“ се заличават.

§ 13в. В Закона за Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 (Обн. ДВ, бр. 102 от 2008 г.; изм. и доп. бр. 93 от 2009 г., бр. 88 от 2010 г., бр. 51 и 60 от 2016 г. и бр. 97 от 2017 г.) в чл. 16, ал. 1 думата „три“ се заменя с „пет“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създадат § 25, 26 и 27:

§ 25. В Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги (обн., ДВ, бр. 34 от 2001 г.; изм., бр. 112 от 2001 г., бр. 30, 34 и 80 от 2006 г., бр. 38 и 53 от 2007 г., бр. 100 от 2010 г., бр. 101 от 2016 г., бр. 85 и 97 от 2017 г., бр. 14 от 2018 г. и бр. 1 от 2019 г.) в чл. 27, ал. 1 т. 6 се отменя.

§ 26. В Закона за електронната идентификация (обн., ДВ, бр. 38 от 2016 г.; изм., бр. 50 и 101 от 2016 г., бр. 97 от 2017 г., бр. 14 от 2018 г. и бр. 1 от 2019 г.) в чл. 22, ал. 2, т. 5 думите „чл. 49, ал. 4“ се заличават.

§ 27. В Закона за Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 (обн., ДВ, бр. 102 от 2008 г.; изм., бр. 93 от 2009 г., бр. 88 от 2010 г., бр. 51 и 60 от 2016 г. и бр. 97 от 2017 г.) в чл. 16, ал. 1 думата „три“ се заменя с „пет“.

Предложение на н.п. Маноил Манев:

Създава се §...

„§ В Закона за чужденците в Република България (Обн., ДВ, бр. 153 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 70 от 1999 г., бр. 42 и 112 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 37 и 103 от 2003 г., бр. 37 и 70 от 2004 г., бр. 11, 63 и 88 от 2005 г., бр. 30 и 82 от 2006 г., бр. 11, 29, 52, 63 и 109 от 2007 г., бр. 13, 26, 28 и 69 от 2008 г., бр. 12, 32, 36, 74, 82, 93 и 103 от 2009 г., бр. 73 от 2010 г., бр. 9 и 43 от 2011 г., бр. 21 и 44 от 2012 г., бр. 16, 23, 52, 68, 70 и 108 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 79 и 80 от 2015 г., бр. 15, 33, 97, 101 и 103 от 2016 г., бр. 97 от 2017 г., бр. 14, 24, 56 и 77 от 2018 г., изм. ДВ.. бр. 1, 24 и 34 от 2019г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 24в се създава нова ал. 9:

„(9) Разрешение по ал. 1, без да е необходимо да притежават виза по чл. 15, ал. 1, могат да получат и чужденците от български произход, които са приети като студенти в редовна форма на обучение във висше училище в Република България и представят документ за български произход.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде § 28:

§ 28. В Закона за чужденците в Република България (обн., ДВ, бр. 153 от 1998 г.; изм., бр. 70 от 1999 г., бр. 42 и 112 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 37 и 103 от 2003 г., бр. 37 и 70 от 2004 г., бр. 11, 63 и 88 от 2005 г., бр. 30 и 82 от 2006 г., бр. 11, 29, 52, 63 и 109 от 2007 г., бр. 13, 26, 28 и 69 от 2008 г., бр. 12, 32, 36, 74, 82, 93 и 103 от 2009 г., бр. 73 от 2010 г., бр. 9 и 43 от 2011 г., бр. 21 и 44 от 2012 г., бр. 16, 23, 52, 68, 70 и 108 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 79 и 80 от 2015 г., бр. 15, 33, 97, 101 и 103 от 2016 г., бр. 97 от 2017 г., бр. 14, 24, 56 и 77 от 2018 г. и бр. 1, 24 и 34 от 2019 г.) в чл. 24в се създава ал. 9:

„(9) Разрешение по ал. 1, без да е необходимо да притежават виза по чл. 15, ал. 1, могат да получат и чужденците от български произход, които са приети като студенти в редовна форма на обучение във висше училище в Република България и представят документ за български произход.“

§ 14. Министерството на вътрешните работи създава организационни условия и осигурява необходимите технически и програмни средства за издаването на паспорти със срок на валидност 10 години, установен в чл. 36, ал. 1, не по-късно от 1 януари 2021 г. При създаване на организационни условия и осигуряване на необходимите технически и програмни средства преди посочения срок българските граждани могат да подават заявления за издаване на паспорти със срок на валидност 10 години от по-ранен момент, определен с постановление на Министерския съвет.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 14, който става § 29:

§ 29. Министерството на вътрешните работи създава организационни условия и осигурява необходимите технически и програмни средства за издаването на паспорти със срок на валидност 10 години съгласно чл. 36, ал. 1, не по-късно от 1 януари 2021 г.

§ 15. Параграф 2 влиза в сила 12 месеца след обнародването на закона в „Държавен вестник“.

Предложение на н.п. Пламен Нунев и гр.н.п.:

Параграф 15 се изменя така:

§ 15. Новият § 1, § 1а, 2, 2а, 2б, 2в, 3а, 5а, 5б, 7а, 9а, 10а, 13а и 13б влизат в сила от 1 октомври 2020 г.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 15, който става § 30:

§ 30. Параграфи 1, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 12, 13, 16, 19, 21, 25 и 26 влизат в сила от 1 октомври 2020 г.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ВЪТРЕШНА
СИГУРНОСТ И ОБЩЕСТВЕН РЕД:**

ПЛАМЕН НУНЕВ